

10 نکته مهم در عکاسی دیجیتال

شما قبلا شنیده اید که: دوربین های دیجیتال همه کارها را خودش انجام میدهد. شما فقط دکمه را فشار میدهید و یک عکس بینظیر ناگهان ظاهر میشود. دوربین بهتر مساوی است با عکس بهتر. آیا این قضیه درست است؟ نه!

حقیقت این است که شما میتوانید یک عکس عالی را با یک دوربین ساده "بین و بگیر" بگیرید و یک عکس بدر نخور را هم با گرانترین دوربین نیکون. این عکاس است که عکسهای زیبا میندازد نه دوربین. با کمی آگاهی و رغبت برای تنظیم دوربین به این طرف و آنطرف، شما می توانید عکسهای خوبی را از یک دوربین ساده بدست بیاورید.

برای اینکه بتوانید عکسهای خوب بیاندازید، در اینجا ده راهنمایی است که میتوانید مانند یک حرفه ای، اما نه با هزینه زیاد برای خرید تجهیزات گرانقیمت، عکس بگیرید.

1- رنگها را گرم کنید

آیا تا به حال متوجه شده اید که بعضی وقتها عکسهای شما یک حالت سرد و بی روح دارند؟ اگر اینطور است، شما تنها نیستید. حالت پیش فرض برای White Balance دوربینهای دیجیتال به صورت Auto - اتوماتیک- است که برای اغلب عکسها مناسب است، ولی کمی به سمت سردی گرایش دارد.

وقتی که از مناظر آفتابی و چهره ها در هوای آزاد عکس میگیرید، سعی کنید که White Balance را از حالت Auto به حالت Cloudy تنظیم کنید. درست، Cloudy. حالا چرا؟ برای اینکه این تنظیم مثل حالتی است که یک فیلتر ملایم گرم روی دوربین خود گذاشته اید. نتیجه اینکار افزایش رنگهای قرمز و زرد است که باعث می شود عکس گرمتر شود.

تصویری که در یک محیط کوهستانی با White Balance اتوماتیک گرفته شده است.

1a

همان تصویر در حالی که White Balance را در حالت Cloudy تنظیم کرده ایم.

1b

اگر باور ندارید، خودتان امتحان کنید. چند عکس در هوای آزاد با White Balance تنظیم شده در حالت Auto بگیرید، سپس دوباره همان مناظر را در حالی که White Balance را در حالت Cloudy تنظیم کرده اید بگیرید. عکسها را به کامپیوترتان منتقل کنید و آنها را مقایسه کنید. حدس میزنم که از عکسهای گرمتر بیشتر خوشتان بیاید.

2- عینک آفتابهای پولاریزه کننده

اگر میخواهید رنگ عکسهای خود را پرزور کنید، سراغ فیلترهای پولاریزه کننده بروید. فیلتر پولاریزه کننده فیلتری است که هرعکاس برای عکسبرداری از مناظر و تصاویر فضای آزاد باید همراه خود داشته باشد. با کاهش تشعشعات و ضدنورهای ناخواسته، عکسهایی که در حالت پولاریزه گرفته شده اند، رنگهای سیرتری دارند، مخصوصاً آسمان پرزورتر به نظر می رسد.

چی میشنوم؟ به دوربین دیجیتال شما فیلتر نمیخورد. ناامید نشوید. سالها من این روش را برای دوربین ساده "بین و بگیر" خودم به کار می بردم. اگر یک عینک آفتابی با شیشه های مرغوب دارید، شیشه های آنرا در بیاورید و به عنوان فیلتر پولاریزه استفاده کنید. شیشه ها را تا میتوانید به لنز دوربین نزدیک کنید، سپس وضعیت را از داخل منظره یاب دوربین بررسی کنید تا لبه های شیشه در تصویر دیده نشوند.

برای بهترین نتیجه، به گونه ای بایستید که آفتاب بالای شانه راست یا چپ شما قرار بگیرد. بیشترین اثر پولاریزه کردن زمانی است که منبع نور با موضوع عکاسی زاویه 90 درجه بسازد.

2a

اگر دوربین شما امکان اتصال فیلتر را ندارد، هنوز هم می‌توانید با قرار دادن عینک آفتابیتان جلوی لنز دوربین از تأثیرات پولاریزه کننده استفاده کنید. تصویر 2a به صورت عادی و بدون هیچ گونه فیلتری گرفته شده است.

2b

تصویر 2b در همان لحظه و با قرار دادن عینک آفتابی جلوی لنز گرفته شده است. به رنگهای کاملتر و رنگ عمیق آسمان دقت کنید.

3- پرتره هایی که در فضای باز می‌درخشند

یکی از خواص پنهان دوربین های دیجیتال حالت fill flash یا flash on است. با استفاده از این حالت کنترل فلاش در دستان شماست و هر وقت که شما بخواهید فلاش زده می شود، نه هر وقت که دوربین تصور کند فلاش لازم است و به این ترتیب یکی از مراحل مهم برای گرفتن پرتره های بی نظیر در فضای باز را فرا می گیرید.

در حالت flash on , دوربین ابتدا به پشت صحنه نور میدهد، سپس به مقدار کافی فلاش را برای نور دادن به موضوع اصلی پرتره شما، اضافه می کند. نتیجه یک عکس حرفه ای است که ترکیبندی آن خوب به نظر میرسد. عکاسان عروسها از این تکنیک سالهاست که استفاده می کنند.

هنگامی که خواستید از فلاش در فضای باز استفاده کنید، حالتهاى مختلف را با قرار دادن محل تابش نور خورشید در پشت یا پهلوى موضوع امتحان کنید.

یک روش خوب دیگر این است که مدل خود را در سایه یک درخت قرار دهید و از فلاش برای نور دادن به موضوع استفاده کنید. در این حالت به جای آنکه به علت آفتاب تند چشمان موضوع ریز شوند، آرامش و راحتی موضوع حفظ میشود و نتیجه این است که اغلب پرتره هایی با چهره آرام و ریلکس خواهیم دید.

به خاطر داشته باشید که نور اغلب فلاشهای سرخود دوربینها فقط تا فاصله 10 پایی می رسد، پس مطمئن شوید که هنگام استفاده از فلاش در فضای باز خیلی از موضوع دور نایستاده باشید.

با قرار دادن موضوع در زیر سایه درخت در فضای باز و تنظیم دوربین در حالت fill flash هم به پسرها و هم به پشت زمینه نور مناسب رسیده است.

4- حالت مایکرو دیوانه کننده

آیا کودکان را به یاد میاورید که در علفزارها دنیای جدید زیر پایتان را کشف می کردید؟ وقتی که خیلی به زمین نزدیک می شدید، میتوانستید اجتماعات جانوران جدیدی را که قبلا نمی شناختید ببینید.

احتمالا امروز شما نمیخواهید در حیاط پشتی خانه تان به روی شکم دراز بکشید و به اکتشاف پردازید، ولی اگر حالت مایکرو را در دوربین دیجیتالان فعال کنید و شروع به کشفیات دنیای خودتان با جزئیات دقیقتری بکنید، جایزه تان عکسهای جدیدی خواهد بود که تا به حال چیزی شبیه به آنها نگرفته بودید.

حتی ساده ترین موضوع هم هنگام عکس برداری مایکرو جذابیت خاصی دارد. ساده ترین قسمت این است که اینکار براحتی با دوربین دیجیتال امکان پذیر است.

در حالت عکسبرداری از نزدیک، طبیعت متفاوت به نظر می رسد.

فقط کافیست به دنبال حالت close up یا macro , که معمولا علامت یک گل است, بگردید, روشنش کنید و تا اندازه ای که دوربین شما اجازه می دهد به موضوع نزدیک شوید. زمانی که به چیز مورد علاقه خودتان رسیدید, دکمه شاتر دوربین را نصفه فشار دهید تا دوربین تصویر را فوکوس-میزان کند. وقتی که این عمل انجام شد, ادامه بدهید و دکمه شاتر را به طور کامل فشار دهید تا تصویر ضبط شود.

به خاطر داشته باشید که وقتی که حالت مایکرو را استفاده میکنید, عمق میدان خیلی کمی دارید, برای همین فوکوس کردن بر روی یک قسمت از موضوع برای شما ضروری است و بگذارید که بقیه قسمت های تصویر محو شوند.

5- خطهای افقی مغشوش

به دلایل مبهمی, اغلب مردم هنگامی که از صفحه نمایش LCD دوربین دیجیتال خود استفاده می کنند با افقی و تراز نکه داشتن دوربین مشکل دارند. نتیجه میتواند غروب آفتاب بدترکیب, مناظر نامتوازن و برجهای کج باشد.

قسمتی از مشکل اینجاست که دوربین شما تصویر تحریف شده ای از یک منظره وسیع پانوراما را بر روی صفحه نمایش دو اینچی کوچکش نمایش میدهد. هنگامی که با چشم عادی به منظره نگاه میکنید, درختها راست و مستقیم هستند, در حالتی که آنها به صورت کمانی خم شده در صفحه نمایش دوربین شما دیده می شوند.

چگونه یک تصویر را بر روی صفحه نمایش دوربینتان داخل یک مستطیل ((طراز)) می کنید که بعد از انتقال آن به کامپیوتر به همان شکل دیده شود؟ به دنبال خطهای افقی طبیعت بگردید و از آنها به عنوان راهنما استفاده کنید. بعضی وقتها شما میتوانید از خطی که آسمان را به اقیانوس وصل میکند استفاده کنید, در مواقع دیگر می توانید از نوارهای روی زمین برای طراز کردن دوربین استفاده کنید. در این عکس من از خط ساحلی دریاچه و کوهها برای ترکیب بندی کمک گرفته ام.

چه کار میتوانید بکنید؟ خب, در اینجا دستور العملهای خاصی برای رفع مشکل خطهای افقی نداریم, ولی برای بهتر شدن عکسها میتوانید چند نکته را در ذهنتان به یاد داشته باشید.

قبل از هر چیز, دقت کنید که این مهم است که عکسبرداری شما تا حد امکان طراز و مستقیم باشد. اگر مشکلی با کادربندی موضوع دارید, بهترین عکس خود را به طور مستقیم بگیرید, دوباره دوربین را کمی تغییر دهید و یک عکس دیگر بگیرید, شاید هم لازم باشد که باز هم یکی دوتا عکس دیگر هم درحالتهای دیگر بگیرید. در اینصورت هنگام بررسی عکسها در کامپیوتر شانس زیادی خواهید داشت که یکی از عکسها کاملا راست و مستقیم باشد. براحتی بقیه را غیر از آن عکس که خوب در آمده است, پاک کنید.

اگر برای کادربندی طراز شده تمرین کنید، این مساله جزو طبیعت شما درمیآید و درصد طراز کردن دوربین به صورت افقی افزایش می یابد.

6- کارت حافظه پر ظرفیت

وقتی که در حال بودجه بندی خرید دوربین دیجیتال آینده تان هستید، مطمئن شوید که مساله خرید یک کارت حافظه حجیم و پر ظرفیت اضافه را هم در نظر گرفته اید. چرا؟ برای اینکه کارت حافظه ای که همراه با اسباب بازی تکنولوژی بالای شما است، فقط در حد یک بسته بسته که در هواپیما به شما میدهند راضیتان میکند، در حالی که شما از گرسنگی در حال مردن هستید.

اگر شما یک دوربین 2MB پیکسلی دارید، حداقل یک کارت حافظه 64MB و یک کارت حافظه 128MB برای مدل‌های 3 مگاپیکسلی و 256MB برای 4 مگاپیکسلی و بالاتر بگیرید.

در اینصورت شما هرگز عکسی را به خاطر اینکه کارت حافظه تان پر بوده است، از دست نخواهید داد.

7- کیفیت بالا در همه مواقع

یکی از مهمترین دلایل همراه داشتن یک کارت حافظه پر ظرفیت این است که شما می‌توانید عکسها را با بالاترین کیفیت دوربینتان بگیرید.

اگر شما پول زیادی برای خرید دوربین دیجیتال سه مگاپیکسلیتان پرداخت کرده اید، پس از ارزش پولتان استفاده کنید و عکسهای سه مگاپیکسلی بگیرید. در چنین حالتی، همچنین عکسها را در بهترین حالت فشرده سازی دوربینتان بگیرید.

چرا عکسهای بیشتری را با کیفیت پایینتر و فشرده سازی کمتر در دوربینتان نچاپانید؟ برای اینکه شما نمیدانید که دیگر چه موقعی برای گرفتن بهترین عکس قرن بیست و یکم عکاسی خواهید کرد. و هنگامی که شما یک عکس زیبا را در کیفیت پایین 640*480 بگیرید، این معنی را میدهد که شما فقط میتوانید آنرا در قطع یک عکس فوری چاپ کنید نه اینکه در قطع بزرگ برای آویزان کردن در موزه.

از طرف دیگر، اگر شما تصاویر را با کیفیت 2048*1536 (3 مگاپیکسل) یا بیشتر ذخیره کنید، میتوانید یک عکس فوق العاده زیبا با سایز 8*10 اینچ برای قاب کردن یا یک تصویر که روی جلد مجله Time را مزین میکند، بسازید. و در حالت دیگر شما قادر خواهید بود به اندازه کافی به موضوع مورد نظر خود در تصویر نزدیک شوید، همین پیکسلهای اضافه این امکان را به شما میدهد که قسمتی خاص از تصویر را که در نظر دارید ببرید و هنوز هم کیفیت مناسب برای پرینت گرفتن را داشته باشید.

نکته اینجاست که اگر شما حافظه کافی برای دوربینتان دارید، پس هیچ دلیلی برای اینکه عکسها را با کیفیت پایین بگیرید وجود ندارد و به این ترتیب ریسک نکرده اید و امکان نمایش عکسهای خود در قطع بزرگ را از دست نخواهید داد.

8- سه پایه قابل حمل

یکبار شنیدم که یک نفر میگفت: ((اون باید یک عکاس واقعی باشد، برای اینکه از سه پایه استفاده می کند.))

خب، چه از سه پایه استفاده کنید یا نکنید، سه پایه چیزی برای اینه شما را عکاس واقعی نکند ندارد. برای نوع خاصی از عکاسی این موجود سه پایه میتواند بسیار کارآمد باشد.

مشکل اینجاست که حمل سه پایه به اینطرف و آنطرف سخت است. آنها بزرگ، سنگین و صرفاً اذیت کند هستند. عبارت ((بدبختی لازم)) به ذهنتان نمی رسد؟

برای عکاسان دیجیتال یک خبر خوب وجود دارد: [UltraPod II](#) از Pedco.

این وسیله جمع و جور و ابتکاری که به همه طرف میگردد در جیب عقبی شما جای میگیرد و شما را قادر میسازد که دوربینتان را در حالت‌های مختلف ثابت کنید. شما میتوانید پایه های آنرا باز کنید و روی هر سطح مناسب مانند روی میز یا روی یک تخته سنگ قرار دهید. همچنین میتوانید آنرا از بند محکمش به یک تیر یا شاخه درخت آویزان کنید و دوربینتان را به آن وصل کنید.

UltraPod II سبک و کارا (کمتر از 20 دلار معمولاً)

ممکن است که شما همیشه به سه پایه نیاز نداشته باشید، ولی وقتی که لازم باشد، هیچ چیزی کار آنرا انجام نخواهد داد. راحتی و پول خود را به برای سه پایه سنگین هدر ندهید و UltraPod را امتحان کنید. بله، به این ترتیب امکان اینکه یک عکاس واقعی شوید بیشتر میشود.

9- زمان سنج خودکار بامزه

خب حالا شما UltraPod را دارید، شما میتوانید یک خاصیت دیگر - که کمتر هم استفاده میشود - را هم که در اکثر دوربینهای دیجیتال وجود دارد کشف کنید: زمان سنج خودکار self timer. این حالت که عملکرد شاتر را حدود 10 ثانیه بعد از فشار دادن دکمه شاتر به تاخیر میاندازد، یکی از مشکلات قدیمی عکاسی را حل کرده است: نبودن عکاس در عکسها.

هی، فقط به خاطر اینکه شما در تاریخچه خانواده تان به عنوان یکفرد هنرمند هستید، صورت زیبایان نباید در همه آلبومهای خانوادگی باشد. شما میتوانید دوربین با ارزشتان را به یک فرد غریبه بدهید و سپس خودتان در عکس بیایید و از او خواهش کنید که عکستان را بگیرد، ولی احتمال اینکه دوربینتان از دست آن شخص بیفتد یا خراب شود یا اینکه آنفرد پا به فرار بگذارد زیاد است.

در عوض دوربینتان را بر روی UltraPod قرار دهید، آنرا تنظیم کنید و زمان سنج خودکار را به کار بیندازید و عکس بگیرید. در این مواقع بهتر است که فلاش را روشن کنید تا مطمئن شوید به همه جای عکس نور میرسد. همچنین در نظر داشته باشید که سنسور فوکوس بروی شخصی که در جمع ایستاده است تنظیم شده باشد نه روی زمینه پشت افراد که در اینصورت یک تصویر با درختانی واضح و اعضای خانواده تار خواهید داشت.

زمان سنج اتوماتیک برای موقعیت های دیگر هم مفید است. آیا دوست دارید یک عکس با نوردهی طولانی از اتومبیلهایی که روی پل گلدن گیت در حال عبور هستند در یک هوای گرگ و میش بگیرید؟ دوباره دوربین خود را بروی سه پایه تنظیم کنید و برای عکسبرداری از زمان سنج خودکار استفاده کنید. به این ترتیب لرزشهای تصادفی دست شما مشکلی در نوردهی به موضوع بوجود نمیآورد.

10- آب با حرکت آهسته

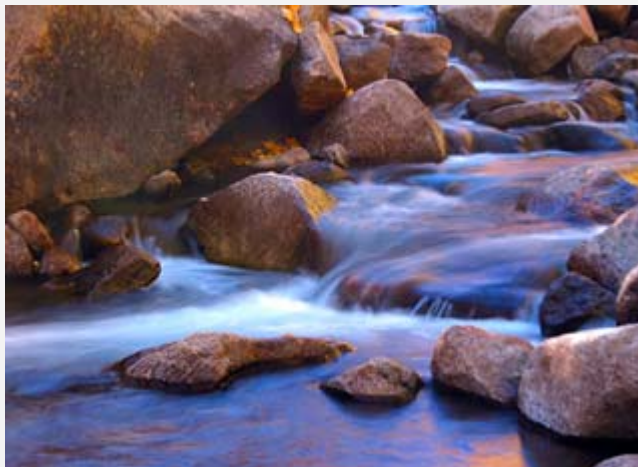
خانواده من همیشه به سختی از کارهای هنری من تعریف می کردند، استثنا یک بار وقتی که یکسری عکس از رودخانه به خواهرم نشان دادم او گفت که اینها مثل نقاشی هستند و همین یکبار تعریف برای من کافی بود.

آن عکسها نتیجه یکی از روشهای مورد علاقه من در عکاسی بود: آب با حرکت آهسته. این عکسها در حقیقت با پیدا کردن مناظر زیبایی از آبهای روان و باز نگاه داشتن یک یا دو ثانیه ای شاتر دوربین بوجود آمده بودند که تصاویری از آب را در حالت نرم و روان در حالی که مناظر اطراف وضوح کافی دارند نمایش می دهد.

7a

شما میتوانید عکسهایی شبیه به کارهای نقاشی از آب روان با قرار دادن دوربین بر روی سه پایه و کم کردن سرعت شاتر برای نوردهی تا یک ثانیه یا بیشتر بگیرید.

7b

شما به یک سه پایه نیاز خواهید داشت تا دوربینتان را در حین نوردهی بر روی آن قرار دهید و ممکن است که نیاز داشته باشید تا زمان سنج خودکار را به کار بیندازید. اگر دوربین شما امکان تنظیم دیافراگم را هم داشته باشد از آن استفاده کنید و دیافراگم را بر روی f-8 , f-11 یا f-16 قرار دهید. اینکار باعث میشود که عمق میدان بیشتری داشته باشید و شاتر تا حد امکان بتواند آهسته عمل کند.

در حالت ایده آل، شما یک نوردهی یک ثانیه ای یا بیشتر برای نشان دادن اثر جریان آب میخواهید. معنی آن اینست که شما احتمالاً به جای یک آفتاب درخشان به یک آبشار یا رودخانه در سایه نگاه میکنید.

روش دیگر این است که عینک آفتابیتان را جلوی لنز قرار دهید تا با تاریک کردن موضوع امکان نوردهی بیشتر بوجود بیاید که علاوه بر این ضدنورهای اضافه را هم حذف می کنید.

در نهایت

اغلب دوربینهای دیجیتال، حتی مدل‌های ارزانقیمت "بین و بگیر"، دارای قابلیت های بسیار زیادی هستند. با صرف کمی علاقه و خلاقیت، میتوانید عکسهای را بیندازید که هر بیننده ای بپرسد: ((شما با چه مدل دوربینی عکاسی میکنید؟))

شما میتوانید به آنها پاسخ دهید، و در این جواب، شما میدانید که عکاس است که عکسهای خوب بوجود میآورد، نه دوربین.

س.کاظمی، آذر 1381

photo@sasite.net

www.sasite.net/photo/

متن اصلی: "دریک استوری" نویسنده کتاب: راهنمای جیبی عکاسی دیجیتال